

1 / 7

நடந்துள்ளதாக நிர்வாகம் இன்றுவரை கஃறிவருகிறது.

வாகன விபத் து ஏற் பட்டால் , அதற் கு அவ் வாகனத் தை ஓட்டி வந் த ஓட்டுந் தைத் தான் பொறுப் பாக் க முடியுமே தவிர, அவ் வாகனத் தின் "ஓனர்"க் குற் றவாளியாக் க முடியாது என ற அபிப் படையில் தான் , ப்ோபால் பட் டுகொலையை யும் பார் க் க வ்ணெ டும் . இதன் பபி, அன் று அந் த ஆலையில் பணியாற் றிய ததொழிலாளிகளும் ம்றே பார் வையிட் டு இயக் கிய ததொழில் நுட் பநிபுணர் களும் கண் காணிப் பாளர் களும்பே ப்ோபால் பட் டுகொலைக் குக் காரணம் ; அவர் கள் கவனக் குற் றவைகவும் பொறுப் பின் றியும் எந் திரங் களை இயக் கியதாலயே விபத் து ஏற் பட் டுள் ளது; இதற் கு அமரிக் காவில் இரூக் கும் அந் நிறுவனத் தின் தலைவரான வாரன் ஆண்ட் ர் சனையும் அவரது இந் தியத் ததொழில் கட்டாளிகளையும் குற் றம் சாட் ட முடியாது எனப் பதுதான் ஏகாதிபத் தியவாதிகள் மற் றும் அவர் களது இந் திய எட்பிபிகளின் வாதம் .

பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டார்களே போதிலும், இது கொலை அல்ல என்கின்றனர். சட்டப்படி ஆண்டரசன் கூற்றவாளி அல்ல; யாரோ செய்த கூற்றத்துக்காக இன்னொருவரைத் தண்டிக்க சட்டத்தில் இடமில்லை என்கின்றனர். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களாகக் கொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இதைச் செய்யவில்லை என்று நியாயவாதம் பசுகின்றனர். பாதுகாப்பு விதிமுறைகளுக்கு உட்படாமல் ஆலையை இயக்கி அலட்சியமாக நடந்து கொண்டதாலேயே இந்த விபரீதம் ஏற்பட்டது விட்டது என்று ஒப்புக்கொண்டாலும், போபால் புகொலகை குயினியன் கார்பைடு நிரவாகம் பொறுப்பல்ல; ஆண்டரசனும் கூற்றவாளி அல்ல என்கின்றனர்.

பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை முறையாகச் சீர்திருத்த இந்த அலட்சியம் என்பது இலாப நோக்கத்திலிருந்து வருகிறது. எனினும், ஒரு முதலாளி இலாப நோக்கத்துடன் செயல்படுவது எப்படிக்கொலையைக் குற்றமாகும்? இலாப நோக்கம் என்பது தீய நோக்கம் அல்ல என்பதுதான் முதலாளித்துவ அறம்.

அந்த இலாப நோக்கத்துக்காக எத்தகைய படுபாதகத்தையும் செய்யலாம்; அது தவறில்லை. இதுதான் மூதலாளித்துவ நியாயம். குண்டு போட்டு அழித்தால் அது கொலை. இலாப நோக்கத்துடன் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஆலையை இயக்கிப் பரேழிவளை விளைவித்தால், அது கொலையைல்ல என்பதுதான் மூதலாளித்துவ நியாயம்.

இயப்பித்தான் கடந்த 2004-ஆம் ஆண்டு கூடந்தையில், பள்ளி எனும் கொள்ளிவாய்க்குள் 93 குழந்தைகள் சிக்கி எரிந்து கரிகட்டையாகியபோதும், கீற்றுக் கொட்டகைதான் கீவிபத்துக்குக் காரணம், விதிமுறைகளைப் பின்பற்றாததுதான்

3 / 7

ஏற்பாடுகளும் சலுகைக் குறைபாடு என்று பெயரில் அல்லது பழுவாழைந்து விட்டதால் சீரமைப்பு நடக்கிறது என்று சொல்லி அவற்றைக் கைகழுவி விட்டு விட்டு ஆலையைக் கப்பட்டுள்ளது.

போபால் ஆலையில் முக்கியமாக கார்பரில் என்ற பச்சி மருந்து தயாரிக்கப்பட்டு, "செவின்" என்ற பெயரில் விற்கப்பட்டது. கார்பரில் தயாரிக்க, மெத்தில் ஐசோ சயனேட் என்ற நச்சுவாயு இல்லாமல் வறும் முறையில் தயாரிக்க முடியும். ஆனால், அதற்கு சலுகை அதிகமாகும் என்பதாலேயே காலாவதியான அபாயகரமான இந்த முறையைப் பின்பற்றியது நிர்வாகம். இந்த ஆலையைத் தயாரிக்கும் "செவின்" என்ற பச்சிக் கொல்லி மருந்து இந்திய விவசாயிகளிடம் ஆதரவைப் பெற்றவில்லை. மேலும், '80-களில் அடுத்தடுத்து நிலவிய வறட்சியால் செவின் வியாபாரமும் குறைந்துவிட்டது. இதனால் இலாபம் குறைவதைத் தவிர்க்க பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளாகக் கான சலுகைகளும் பராமரிப்புகளும் நிறுத்தப்பட்டன. 1980-களின் முன்னும் பின்னும் 30 சதவீத ஆபரட்டர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டனர். ஒவ்வொரு ஷிப்ட்டுக்கும் சப்பிரவசைர்கள் நியமிக்கப்பட்டால், ஜனெரல் ஷிப்ட்டில் மட்டும் சப்பிரவசைர்களை நியமித்துள்ளனர். இவற்றின் விளைவாக,

* 1981 பிசம்பர் 26-ஆம் ததியன்று முகம்மது அஷ்ரப் என்ற ஆபரட்டர் போஸ்ட் ன் வாயு தாக்கி மரணமடைந்தார்.

* 1982 ஜனவரியில் மீண்டும் போஸ்ட் ன் வாயு தாக்கி 28 தொழிலாளிகள் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு பல மாதங்கள் உயிருக்குப் போராடினர். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கவசம் அளிக்கப்படாததாலேயே இந்த விபத்து நேர்ந்தது.

* பிப்ரவரி 1982-இல் மெத்தில் ஐசோ சயனேட் கசிவு ஏற்பட்டு, 18 தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டனர்.

* கட்டுப்பாட்டு கட்டத்தில் 1982 ஏப்ரலில் 3 மின் ஊழியர்கள் மின்சாரம் தாக்கி உடலெங்கும் எரிந்து கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். 1982 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஒரு பொறியாளர் மீது மெத்தில் ஐசோ சயனேட் திரவம் பட்டதால் அவரது உடலின் பெரும்பகுதி கருகிப் போனது.

* 1982 அக்டோபர் 5-ஆம் ததியன்று பழுவாழைந்து உடனடி விட வால் விலிருந்து மெத்தில் ஐசோசயனேட் வளியெறி 4 தொழிலாளர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர்.

Written by தமிழ்நாடு
Friday, 16 July 2010 19:12 -

அருகிலுள்ள தொழிலாளர் குடியிருப்பிலும் இந்த கொடிய வாயு தாக்கி பலர் கண்ணிரிச்சல், சுவாசக் கோளாறினால் பல மாதங்கள் அவதிப்பட்டனர். 1983-இல் இது போல இரண்டுமுறை நச்சுவாயு வெளியேறியுள்ளது.

* 1982-இல் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றி பரிசீலிக்க அமெரிக்காவிலிருந்து நிபுணர்கள் குழு வந்தது. அது 30 இடங்களில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பலவீனமாகவும் பழுதடைந்தும் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. அதன் பின்னரும் ஆலைநிர்வாகம் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. போபால் படுகொலைக்குக் காரணமான கசிவு, இந்த பலவீனமான பகுதிகளிலிருந்தே ஏற்பட்டுள்ளது என்பதும் நிர்ணயமாகியுள்ளது.

-இவையனைத்தும் ஒரு பரேழிவா நடப்புதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்கெனவே நிலவி வந்துள்ளதை நிர்ணயித்துக் காட்டுகின்றன.

போபாலைச் சேர்ந்த உள்ளூர் பத்திரிகையாளரான ராஜ்குமார் கஸேவானி என்பவர் "1982-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5-ஆம் நாளில் சிறிதளவு நச்சு வாயு ஆலையிலிருந்து வெளியேறி, மக்கள் பீதியுடன் அலறியடித்துக் கொண்டோடினர். அதன் பிறகும் நிர்வாகம் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. சப்டம்பரில் 'போபால் நகரத்தை காப்பாற்றுவோம்!' என்று நான் பத்திரிகையில் கட்டுரை எழுதி நிர்வாகத்துக்கு எச்சரித்தேன். ஆனாலும் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அக்டோபர் மாதத்தில் 'போபால் நகரம் ஒரு எரிமலையாக உள்ளது!' என்ற தலைப்பில் மீண்டும் கட்டுரை எழுதி எச்சரித்தேன்" என்கிறார். அவர் மாநில முதல்வருக்கும் உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதிக்கும் அபாயகரமான இந்த ஆலையை மட்டக் கோரிப் பலமுறை கடிதம் எழுதியுள்ளார். ஆனாலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

கார்பன் டைஆக்சைடு, ஆல்ஃபா நாப்தால், போஸ்டீன், மெத்தில் ஐசோ சயனேட் முதலான நச்சு வாயுக்கள் அடிக் கடி கசிந்துள்ள போதிலும், அவை ஒன்றும் ஆபத்தில்லை என்று தொழிலாளிகளிடம் பொய் சொல்லி, நிர்வாகம் எவ்விதப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளாமல் தட்பிக் கழித்தது. மெத்தில் ஐசோ சயனேட் ஏற்படும் கொடிய விளைவுகள் பற்றியோ, நச்சு முறிவு மருந்து பற்றியோ தொழிலாளிகளுக்குப் போபால் மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆலைநிர்வாகம் தொழில் இரகசியம் என்ற பெயரில் திட்டமிட்டே இதனை மறைத்துள்ளது.

1981-இல் ஒரு தொழிலாளி நச்சுவாயு தாக்கி மரணமடைந்ததும், ஆலையைச் சுற்றியுள்ள 20,000 தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்குக் கடும்பயான பாதிப்பு ஏற்படும் என்று அந்த ஆலையில் 1975 முதல் 1982 வரை பணியாற்றிய கும்பக் சாக்ஸனோ என்ற

பெண் மருத்துவர் எச்சரித்துள்ளார். நச்சுவாயுக் கசிவு ஏற்பட்டால், மனோக்கொள்கையுடைய பாதுகாப்பு மற்றும் மருத்துவ நடவடிக்கைகள் பற்றிய செயல் திட்டம் வகுப்பும் என்றும் அபிவிருத்தி கோரியுள்ளார். ஆனால் நிர்வாகம் தொடர்ந்து அலட்சியப்படுத்தியதால், அவர் அப்பதவியிலிருந்து 1982-இல் விலகிவிட்டார்.

மெத்தில் ஐசோ சயனேட் என்ற நச்சுவாயுத் திரவம் உறையிலையில் அல்லது குளிர்ப்பான நிலையில் வகைக்கப்பட்டிருந்தால் அது வளையுமா? மாறாக, அதிக அழுத்தத்தில் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த நச்சுவாயுவின் திரவத்தில் தண்ணீர் சேர்ந்தால், அதன் வெப்பநிலை உயர்ந்து, நச்சுவாயு அதிக அழுத்தத்துடன் கலனை உடைத்துக் கொண்டு வளையுமோ? இவ்வாறு திரவநிலையிலுள்ள அந்த நச்சுவாயு அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கலனில் தண்ணீர் கசிந்துவிடாமலிருக்கப் பெயரளவுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் ஆலையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், படிகொலை நடந்த நாளில் அந்தப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களும் இயங்கவில்லை.

சம்பவம் நடந்த அன்று, ஆலையில் மெத்தில் ஐசோ சயனேட் 3 பெரிய கலன்களில் சேமித்து வகைக்கப்பட்டிருந்தது. மெத்தில் ஐசோ சயனேட் திரவத்தை அதிக அளவில் சேமித்து வைப்பதற்குப் பதிலாக, சிறிய கலன்களில் குறைந்த அளவானது சேமித்து வகைக்க வகுப்பும் என்ற அடிப்படையான விதிகள் பின்பற்றப்பட்டவில்லை. கணினிமயமாக்கப்பட்ட நான்கு கட்ட அபாய எச்சரிக்கை முறை உருவாக்கப்பட்டவில்லை. வலுவான எஃகு உலோகத்தால் குழாய்களும் வால்வுகளும் அமைக்கப்படாமல், அவை தரம் குறைந்த எஃகினால் உருவாக்கப்பட்டன.

தண்ணீரும் நச்சு இரசாயனத் திரவமும் கலந்து வினையாற்றுவதைக் குளிர்ப்பாட்டும் பாதுகாப்புச் சாதனம் தடுக்கும் அல்லது தாமதப்படுத்தும். ஆனால், குளிர்ப்பாட்டம் என்பதால் சிலவகைக் குறைக்க குளிர்ப்பதனச் சாதனம் நிறுத்தி வகைக்கப்பட்டது. ஒருவளை நச்சுவாயு வளையுமோ, அது வளையுமோ குழாயில் காஸ்டிக் சோடா குழம்பு நிரப்பப்பட்ட நச்சுவாயுவைச் செயலிழக்கச் செய்யும் முறை பின்பற்றப்பட்டவகுப்பும். ஆலையில் இந்த "கேஸ் ஸ்கரப்பர்" என்ற சாதனமும் செயல்படவில்லை. இதையும் மீறி ஒருவளை நச்சுவாயு வளையுமோவிட்டால், அது வேறொரு பாதுகாப்புக் கலன்க்குள் சென்று அங்கு அது செயலிழக்கச் செய்யப்படும். இந்த "நாக் டவுன்" தொட்பி என்ற ஏற்பாடு அமெரிக்காவில் உள்ளது. ஆனால், இந்தியாவில் அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புத் தொட்பி கட்டியமைக்கப்படவில்லை. அடுத்ததாக, "ஃப்ளேட் வர்" என்ற பாதுகாப்புச் சாதனமும் பழுதடைந்திருந்ததால் வேலை செய்யவில்லை.

மேலும், இத்தகைய ஆலைகளில் ஒரு மணி நேரத்துக்கு ஒருமுறை கலன்களின் அழுத்தம் பற்றிய அளவீடுகள் சோதித்தறியப்பட வகுப்பும். ஆனால் இந்த ஆலையில்,

ஒரு விபட்டிற்கு ஒருமுறைதான் அளவீடுகள் சோதிக்கப்பட்டன. டிசம்பர் 2, 1984 அன்று இரவு விபட்ட்தொடங்கும்போது, அனாதையும் இயல்பாக இருப்பதாக இரவு 10.12 மணிக்கு எடுத்த அளவீடு காட்டியுள்ளது. அதன் பிறகு அளவீடு சோதிக்கப்படவில்லை. அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில், ஏறத்தாழ 11.30 மணியளவில்தான் மெத்தில் ஐசோ சயனேட் இருந்த கலனில் நீர்க்கசிவு ஏற்படத் தொடங்கி, அதன் வெப்பநிலை உயர்ந்து வாயுவாக வெளியேறி கோரத் தாண்டவமாடியது.

-இவையனைத்தும் "நியமிக்கப்பட்ட" பத்திரிகை மற்றும் பி.பி.சி. வானொலி மறைக்கொண்ட விசாரணைகளிலிருந்தும், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அளித்த வாக்மம் வங்கலிலிருந்தும் ஆதாரங்களுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளிகளின் கவனக் குறைவாலோ, தவறாக இயக்கியதாலோ, சதிகள்-சீர்க்குலவைகளாலோ இந்தப் பரேழிவ நிகழ்வில்லை. பிணந்திண்ணியினியன் கார்பைடின் இலாபவெறிக் காகவே உழைக்கும் மக்கள் பலி கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மக்கள் நெருக்கமாகக் குடியிருக்கும் பகுதியில், காலாவதியான தொழில்நுட்பத்துடன், எவ்விதப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் செய்யாமல், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை மரணவாயிலில் நிறுத்தி வைத்துத் தெரிந்தே விபரீதத்தை விளைவித்துள்ளது, யினியன் கார்பைடு. எனில், தனது இலாப நோக்கத்திற்காக ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி கஃலித் தொழிலாளர்களது உயிரைப் பறித்தெடுத்த இந்தச் செயலை, படுகொலை எனக் கூற முடியுமா? இந்த நச்சுவாயு தாக்கினால் என்ன நச்சுமுறிவு மருந்து தரப்பட வேண்டும் என்பதைக் கூடத் தெரிவிக்காமல், அதையும் தொழில் இரகசியமாக வைத்திருப்பவனை முதலாளி என்பதா, அல்லது கொலையாரசன் என்பதா? ஹிரோஷிமா-நாகசாகியில் வீசப்பட்ட அணுக்கூண்டுத் தாக்குதலைப் போன்றதொரு பரேழிவை போபாலில் நடத்திவிட்டு, கொலையாரசர்களும் அவர்களின் கைக்கஃலிகளும், இப்படுகொலையை இன்னமும் விபத்து என்று கூறித் துரோகமிழைத்து வருவதை இனியும் அனுமதிக்கத்தான் முடியுமா? பரெந்தொழில் கழகங்களின் கிரிமினல் பயங்கரவாதத்தை சாதாரணமான விபத்தாகத் தான் கருது முடியுமா?

படுகொலைகளுக்குரியது மரண தண்டனை. கொலையாரசர்கள் மற்றும் அவர்களது கஃலிகளான இந்தியத் துரோகிகளின் கல்லறைகளில் "போபால் படுகொலைக்குக் காரணமான குற்றவாளிகள் மரண தண்டனைக்குப் பிறகு இங்கே புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்" என்று எழுதப்பட வேண்டும். நாட்டு மக்கள் அந்தக் கல்லறைகளின் மீது எட்டி உதைத்து, காறி உமிழ வேண்டும்.

*தனபால்